

- 4) Czy art. 6 ust. 2 lit. a) i b) szóstej dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje nieodpłatne wydawanie posiłków przez spółkę partnerom handlowym w jej własnej stołówce w związku ze spotkaniami odbywającymi się teje spółce?
- 5) Czy art. 6 ust. 2 lit. a) i b) szóstej dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje nieodpłatne wydawanie posiłków przez spółkę swym pracownikom w jej własnej stołówce w związku ze spotkaniami odbywającymi się teje spółce?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. 1977, L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 22 maja 2007 r. w sprawie T-216/05, Mebrom NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 sierpnia 2007 r. przez Mebrom NV

(Sprawa C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mebrom NV (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie T-216/05,
- stwierdzenie, że żądanie wnoszącego odwołanie w sprawie T-216/05 jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uwzględnienie wniosku o stwierdzenie nieważności złożonego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji oraz
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania obydwu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji (zwany dalej SPI) nie zapewnił poszanowania prawa przy wykładni i stosowaniu prawa wspólnotowego, zgodnie z wymogami art. 220 WE. W zaskarżonym wyroku oddalono wniosek o stwierdzenie nieważności na podstawie błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów art. 3, 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 2037/2000 (¹). Wyrok ten jest ponadto uzasadniony w sposób niewystarczający i niespójny, a ponadto zawiera wiele błędów prawnych i wypaczeń okoliczności faktycznych. Wnoszący odwołanie podnosi, że SPI błędnie stwierdził, iż strona pozwana prawidłowo uznała, że kontyngenty importowe nie mogą być w dalszym ciągu przyznawane importerom, a z art. 7 rozporządzenia wynika, że od roku 2005 kontyngenty były przyznawane jedynie podmiotom stosującym fumigację (będącym użytkownikami w przeciwieństwie do importerów). SPI orzekł, że art. 7 rozporządzenia 2037/2000 pozostawia stronie pozwanej możliwość wyboru w tym zakresie. Ponadto, wnoszący odwołanie podnosi, że SPI nie dokonała prawidłowej oceny zgodnego z prawem skorzystania przez stronę pozwaną z zakresu swobodnego uznania w tym kontekście. SPI nie wziął również pod uwagę, że strona pozwana wykroczyła poza swe uprawnienia, a ponadto nie rozpatrzył prawidłowo kwestii, czy strona pozwana naruszyła uprawnione oczekiwania wnoszącego odwołanie. Wreszcie, SPI nie rozpatrzył całkowicie i w prawidłowy sposób argumentów wnoszącego odwołanie zawartych we wniosku.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Dz.U. L 244, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 22 maja 2007 r. w sprawie T-198/05, Mebrom NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 3 sierpnia 2007 r. przez Mebrom NV

(Sprawa C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Mebrom NV (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się o:

- stwierdzenie, że odwołanie jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie T-198/05,
- stwierdzenie, że żądanie wnoszącego odwołanie w sprawie T-198/05 jest dopuszczalne i uzasadnione,
- uwzględnienie żądania o zasądzenie odszkodowania zgłoszonego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Pierwszej Instancji oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania obydwu instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony ze względu na:

wypaczenie okoliczności faktycznych i dowodów oraz oczywiście błędną ocenę okoliczności faktycznych:

- błędna ocena pytań i odpowiedzi przedstawionych jako dowód w formie ankiety,
- błędna ocena ankiety co do sezonowego użycia bromku metylu,
- nieuwzględnienie liczb sprzedaży przedstawionych przez wnoszącego odwołanie i oczywiste pomylenie pomiędzy liczbami sprzedaży i liczbami importu przedstawionymi odpowiednio przez wnoszącego odwołanie i przez pozwaną,
- brak prawidłowej oceny liczb sprzedaży,
- sprzeczności i niespójność w prawnej ocenie okoliczności faktycznych,
- brak łącznej oceny dowodów.

Błędne zastosowanie przesłanki wykazania rzeczywistej szkody:

- pomylenie zaistnienia szkody z zakresem szkody,
- pomylenie badania zaistnienia szkody z badaniem związku przyczynowo-skutkowego,
- żądanie dowodu, że szkoda nie mogła zostać naprawiona.

SPI w sposób nieproporcjonalny i nieuzasadniony nałożył na wnoszącego odwołanie ciężar dowodu.

Sprzeczne uzasadnienie.

Błąd proceduralny przy stosowaniu wymogów prawnych dotyczących dopuszczenia nowych dowodów w trakcie postępowania.

Naruszenie prawa do obrony, prawa do wysłuchania przed sądem i równości środków procesowych.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-393/07)

(2007/C 247/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji P6_TA-PROV(2007)0209 Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r., doręczonej w dniu 28 maja 2007 r., dotyczącej weryfikacji mandatu Beniamina Donnicio;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi powołano pięć zarzutów.

W pierwszym zarzucie rząd włoski podnosi naruszenie art. 6 (wcześniej 4), 8 (wcześniej 7), 12 (wcześniej 11), 13 (wcześniej 12) decyzji 76/787/EWWiS, EWG, Euratom, do której dołączono Akt dotyczący wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r. (zwany dalej „aktem z 1976 r.”), zmienionej ostatnio decyzją 2002/772/WE/Euratom z dnia 25 czerwca 2002 r. (!) oraz naruszenie art. 6 UE. Parlament Europejski nie może mianowicie w związku z weryfikowaniem mandatu posłów badać zgodności z prawem krajowych procedur wyborczych, a tym samym musi przyjąć po prostu do wiadomości wyniki prawidłowo rozpisanych wyborów. Okoliczność, że posłowie zgodnie z art. 6 aktu z 1976 r. nie mogą być związani żadnymi instrukcjami ani nie otrzymują mandatu wiążącego pozostaje bez związku z wyraźną decyzją niewybranego kandydata o niezastąpieniu wybranego kandydata, który zakończył sprawowanie stanowiska.